

Влиза майката наметната съ шалъ.

Майката. Жоре, ще отида въ съседитъ. Ако дойде нъкой, повикайте ме! Да не изпъзешъ на улицата! Напиши и си научи уроцитъ! Нѣма да се червя после предъ учителя ти! Само да не се биете пакъ съ Мила! Ти си добро момче, азъ те знамъ. Едно не ти харесвамъ, че си много нервень! (Като се приближава до него и го милва по главата). Бжди добро момче, не се карай, не се бий, учи си уроцитъ и да видишъ, татко ти ще ти купи футболна топка на края на годината. Нали ми обещаващъ, мое момче, че ще бждешъ добро и послушно? А, нали?

Жоро. Да, мамичко! Ама азъ ще искамъ, татко да ми купи като Ванювата топка и футболни обуца!

Майката. Ще, ще, мое момче! Само да изпълнишъ каквото ти казахъ.

Жоро (подскача отъ радостъ).

Майката. Мария!

Влиза слугинята.

Майката. Азъ излизамъ. Ако се забавя, като стане господаря ти, кажи му, че съмъ отишла на гости у съседитъ. Привечеръ, ако не се завърна, наклади огъня и стопли астието!

Мария. Добре, г-жо!

Майката (като излиза). Нагледвай Жора и Мила! (излиза).

Жоро (скача радостно около Мария). Марйю, знаешъ ли, татко ще ми купи футболна топка и обуца. Ихъ, какъ ще ритамъ тогава! (Скача и рита изъ стдята).

Мария (присмѣхливо) Конъ не видѣлъ, крака замахалъ! (Излиза).

Жоро (обидено). Добре де! Добре! Ще видимъ въ края на годината! (Замисля се и съ усмивка на уста гледа унесено).

Влиза Мария.

Мария. Написа ли си?

Жоро (сепва се). А?

Мария. Написа ли си?

Жоро Имамъ още малко. (Сѣда до масата и сърдито мърмори). Ихъ, дяволъ да го вземе това писане! Нѣма свършване! (Пише. Мария излиза).

Чува се свирене съ уста и викове: „Жоро!“

Жоро (тича навънъ. Връща се като дърпа Стефча). Влѣзъ, бе Стефчо, влѣзъ вжтре! Още малко имамъ да дописвамъ!

Жоро сѣда и пише. Стефчо гледа какъ пише, разглежда статията и отново се приближава къмъ масата.